

Samuel Barber, *Despite and Still*, op. 41

1. *A Last Song* (Robert Graves)

A last song, and a very last, and yet another
O, when can I give over?
Must I drive the pen until blood bursts from my
nails
And my breath fails and I shake with fever,
Or sit well wrapped in a many colored cloak
Where the moon shines new through Castle
Crystal?
Shall I never hear her whisper softly:
"But this is truth written by you only,
And for me only;
Therefore, love, have done?"

3. *In The Wilderness* (Robert Graves)

He, of his gentleness,
Thirsting and hungering
Walked in the Wilderness;
Soft words of grace he spoke
Unto lost desert-folk
That listened wondering.
He heard the bittern call
From ruined palace-wall,
Answered him brotherly;
He held communion
With the she-pelican
Of lonely piety.
Basilisk, cockatrice,
Flocked to his homilies,
With mail of dread device,
With monstrous barbed stings,
With eager dragon-eyes;
Great bats on leathern wings
And old, blind, broken things
Mean in their miseries.
Then ever with him went,
Of all his wanderings
Comrade, with ragged coat,
Gaunt ribs — poor innocent —
Bleeding foot, burning throat,
The guileless young scapegoat;
For forty nights and days
Followed in Jesus' ways,
Sure guard behind him kept,
Tears like a lover wept.

2. *My Lizard (Wish for a Young Love)*
(Theodore Roethke)

My lizard, my lively writher,
May your limbs never wither,
May the eyes in your face
Survive the green ice
Of envy's mean gaze;
May you live out your life
Without hate, without grief,
And your hair ever blaze,
In the sun, in the sun,
When I am undone,
When I am no one.

4. *Solitary Hotel* (James Joyce, from "Ulysses")

Solitary hotel in a mountain pass.
Autumn. Twilight. Fire lit.
In dark corner young man seated.
Young woman enters. Restless. Solitary. She sits.
She goes to window. She stands. She sits. Twilight.
She thinks. On solitary hotel paper she writes.
She thinks. She writes. She sighs.
Wheels and hoofs. She hurries out.
He comes from his dark corner.
He seizes solitary paper. He holds it towards fire.
Twilight. He reads. Solitary. What?
In sloping, upright and backhands:
Queen's hotel, Queen's hotel, Queen's ho . . .

5. *Despite and Still* (Robert Graves)

Have you not read
The words in my head,
And I made part
Of your own heart?
We have been such as draw
The losing straw —
You of your gentleness,
I of my rashness,
Both of despair —
Yet still might share
This happy will:
To love despite and still.
Never let us deny
The thing's necessity,
But, O, refuse
To choose,
Where chance may seem to give
Love in alternative.

Alban Berg, from *Jugendlieder* (1904-1908)

Ferne Lieder (Friedrich Rückert)

Rosen! Ein Zypressenhain,
Alte Brunnen fließen.
Auf dem Meer im Abendschein
Schwarze Schwalben schießen.

Aus der weißen Villa dringt
Eine sanfte Klage:
Eine Frau, die spielt und singt
Lieder anderer Tage.

Eine große Stille spinnt,
die Fontänen steigen.
Und die fernen Lieder sind
Laut geword'nes Schweigen

Wo der Goldregen steht (F. Lorenz)

Eh' wir weitergehen,
Laß uns stille stehen,
Hier ist alles ruhig, weit und klar.
Eine Blütendolde
Von dem gelben Golde Dieses Strauches in dein
braunes Haar!

Seine Zweige hängen
Schwer und voll und drängen
Über uns mit süßer Kraft herein.
Laß uns stehn und warten
Tief im fernsten Garten
Kann die Liebe nicht verborg'ner sein.

Eine alte Weise
Klingt verträumt und leise,
Und du siehst mich an und lächelst hold.
Quellen gehn und rinnen,
Ach, was jetzt beginnen?
Sieh, es regnet Glück und Sonnengold.

Schattenleben (Martin Greif)

Still ist's, wo die Gräber sind
Meiner Liebe,
Nur bisweilen klagt der Wind
Bang und trübe.
Seh' die Schattenwelt auf Erden
Rings vergeh'n,
Fühle alles spurlos werden
Und verweh'n.

Über den Bergen (Karl Busse)

Über den Bergen, weit zu wandern,
Sagen die Leute, wohnt das Glück.
Ach, und ich ging im Schwarme der andern,
kam mit verweinten Augen zurück.
Über den Bergen, weit, weit drüben,
Sagen die Leute, wohnt das Glück.

Traum (Frida Semler)

Der Mondschein lag auf dem Wasser
und eigen des Windes Gesang,
ein Lied wie die flehende Seele,
so traurig und tief war der Klang.

Ich hörte in ihm deine Stimme,
du sprachst mit unendlichem Weh
die Worte wie einst mir am Abend:
"du einzig Geliebte, Adieu!"

Da strahlte mir wonnig im Herzen
ein Traum von unendlichem Glück,
es schien mir als wolltest du sagen:
"bald komm' ich auf ewig zurück!"

Der Mondschein lag auf dem Wasser,
man hörte den Wind nun kaum,
auf tränenbefeuchtetem Kissen
erwacht' ich...es war nur ein Traum.

Geliebter, es können die Welten
des Tages mich trennen von dir,
mein Trost sind die herrlichen Nächte,
im Traume gehörs' du ganz mir.

René Samson – Scent of Pink (2017)

Acht gedichten van Asaph Ben Menahem; vertaling uit het Hebreeuws door Tsafrira Levy en Tamir Herzberg.

1. "Vaarwel vriend"

kijk met de ogen van de dode, meneer Ego:
de begrafenis viert feest
wa-a-a-a-nt
ze hebben verdriet
en hij dan?

huilen
huilen jullie omdat je hem mist
en hij dan?
zelfs rouwen kan hij niet meer
hij die zijn zelf voorgoed is verloren

de hele wereld is hij verloren
niet slechts één
niet twee - - -

omdat het ongepast is
blij te zijn
dat de dode maar een ander is

huilen
huilen

2. Tegenover het veld 's avonds

tegenover het veld 's avonds
tegenover alles en niets
zoals je soms staat

tegenover het rood

waar een slager
met zijn scherpe mes
langs de scheidslijn gaat
hoeveel karmozijn
druppelt
op een uitgedoofd veld

1. "Sjalom chaver"

tabit mitoch 'eenaj hamet, mar Ego:
hahalwaja choget
kiiiiiii
'atsoev lahem
oemah ito?

bochim
atem bochim ki hoe chaser lachem
oemah 'alaw?
afiloe lo jachol lehit'abel
sje'et atsmo sjelo 'ibed la'ad

et ha'olam koelo 'ibed
lo rak echad
lo sj'najim ---

ki lo na'im lachem
lismoach
sjezeh rak misjehoe acher

bochim
bochim

2. Moel hasade ba'erev

moel hasade ba'erev
moel hakol welo chloem
kefi sje'om'dim lif'amim

moel adom

'avar sjam sjochet
'im sakin chada
le'orech kav hatefer
kama harbee argaman
nigar
'al-sade kavé

3. Roze geur

hoeveel mensen zijn al
plotseling vertrokken
en hebben onderweg rozen geroken

hebben zich opgesloten met die "roze" geur
in de rossige aarde
getralied met cipressenwortels
druppelend van scherpe hars

gewikkeld in witte lakens van huis
geen beweging geen licht geen lucht
in een grote ruimte van onderaards volk
waar knersend bewegen vrijelijk stroomt

zonder vijanden zonder herinneringen
vloeit naar wie sponsachtig verwordt
aangevreten tot teer gaas
tot vochtig stof
dat de rozenwortels voedt
en geur afgeeft in warme zomeravonden

opgezogen door een mensmachine
die aan het eind van de dag vertrekt
en onderweg de rozengeur inademt
als de jakhals zonder afscheidsgroet

4. ID

zwarte schoenen
zwarte sokken
zwart hemd
en ook het overhemd
jas: zwart
horloge: idem
pen en zakmes: zwart
haar: zwart
ogen: bruin
ziel: lichtgroen

5. Geluk

toen ik de appel
de kers in de wind zag zoenen
en de regen zacht op ons neerviel
haastten de zwaluwen zich om wolken te snijden -

werd ik vervuld
met kitsch van geluk

3. Reach warod

kama anasjim pit'om
kamoe wehal'choe
oebaderech herichoe kama w'radim

nisgeroe 'im hareach "warod"
betoeh adama adoema
mesoereget sjo'r'sjee b'rosjim
not'fee saraf charif

'atoefim s'dinim min habajit
b'li t'noe'a b'li 'or b'li awir
bemerchaw gadol le'am tachtan
sjebo t'noe'a choreket zoremet chofsjit

b'li 'ojevim b'li zichronot
noheret eleechem mitcharerim kifsogim
hof'chim leresjet daka
'ad avak lach
sjeoch'lim sjo'r'sjee hawered
polet reechot el ha'erev bekajits cham

nisj'av bim'chonot iesj
sjekam weholech besof hajom
oebaderech sjo'ef re'ach warod
ketanim b'li lomar sjalom

4. T.Z.

na'alajim sj'chorot
garbajim sjachor
sj'chora goefija
choeltsa gam ken
me'il: sjachor
sja'on: kanal
'et we'olar: sj'chorim
se'ar: sjachor
'eenajim: choemot
nesjama: jarok bahir

5. Bati, ra'iti

kesjera'iti et hatapoeach
nosjek ladoevdevan baroeach
wegesjem dak nachat 'aleenoe
hasnoenijot miharoe lach'tsot 'ananim -

hitmaleeti
kitsj sjel osjer

6. *Mijn tweede oorlog met een andere buurvrouw*

ik hing een nestkast voor koolmezen
in een boom aan de rand van de tuin -
een vogel kwam kijken, zag en vloog weg

ik hing ook een vetbol op
een ketting van pinda's en zaadjes

daaronder op een torentje van steen een drinkbakje

roodborstjes koolmezen merels zijn langsgekomen
krijgsende eksters
barbaarse bendes zonder achting voor de ander
eters met van alle soorten bekken
roodborstjes klein met een grootheidswaan
als van die Corsicaan
en - niet te geloven – ook een specht uit spechtenland
en massa's huismussen zonder huis

en ik zag
twee tuinen verderop achter de heg
bij een gescheiden schoonheidssalonspecialiste
een nestkast aan de saaie muur hangen
daarheen komen en gaan
de koolmezen die er nestelen en zingen, en van daar
vliegen ze naar mij om te eten:
hier aten zij, daar streken zij neer

toen hing ik vijf nestkasten op
in elke hoek van mijn tuin
ik wacht af
zie het aan

ik zal die schoonheidssalon nog knock-out slaan

7. *Veni vidi*

plotseling zijn mijn woorden op
heb ik anderen niets te zeggen
en weet ik niet wat ik tegen mezelf moet zeggen

ik ben gevallen in een kuil
die in mezelf was gegraven
een saaie kuil
daar is niets meer in te doen
daar is niets
daar is maar bodem

6. *Hamilchama hasj'nija 'im sj'chena acheret*

taliti argaz d'gira lejargazim
'al 'ets besjoelee hagina
ba tsipor badak welo jasaf

taliti gam kadoer sjoeman
bot'nim wegar'inim bemachrozet

lemata 'al migdalon levenim sjoket majim k'tana

ba'oe adom hachaze jargazim wesjachroerim
'or'vim tsarchanim
kenoefijot b'li nimoessim oeb'li hanachot le'acherim
och'lim bechol makor
adom chaze katan aval mesjoega' gad'loet
k'mo ha-Korsikani
welo leha'amin - nakar mee'erets hanakarim
wehamon sjel droree bajit chas'ree bajit

wera'iti
sj'tee chatserot mee'ever lagader
etsel g'roesja salona'it sjel jofi
koefsa t'loeja 'al kir mesja'amem
oemimena jotse'im we'eeleha ba'im
jargazim mekannenim mitronnenim oemisjam
hem 'afim le'echol begani:
po jis'adoe wesjam jitjasj'voe

az pizarti chamisja argazee d'gira
bechol pina
oemamtin
mechaké

eeten nock-out lasalon sjel jofi

7. *Bor*

pit'om nig'meroe li had'varim
een li mah lomar le'acherim
welo jodea' mah lomar le'atsmi

nafalti letoch bor sjehaja
karoel betochi
bor mesja'amem
een bo 'od mah la'asot
een bo davar
jesj lo sof

8. De eeuwige terugkeer

de kleuren vluchten uit bloemen
die verdorren
als voor aardbeving voor oorlog
als muizen
als kleuren die weer
kleuren willen worden om binnen te gaan
in andere bloemen,
in blozende wangen in lippen
om er te blijven
om de wereld iets nieuws te brengen

8. Hasjiva hanits-chit

hatsva'im bor'chim min hap'rachim
hak'melim
k'mo mira'asj, mimilchamah
k'mo 'achbarim
k'mo tsva'im sjerotsim lihijot sjoev
tsva'im k'dee lehikanes lif'rachim
acherim k'dee lehikanes
lilechajjim som'kot lisfatajim
k'dee lehisja'er
lehavi chadasjot la'olam

Charles Edward Ives, Songs

The new river (Charles Edward Ives)

Down the river comes a noise!
It is not the voice of rolling waters.
It's only the sound of man,
phonographs and gasoline,
dancing halls and tambourine;
Killed is the blare of the hunting horn
The River Gods are gone.

From the "Incantation" (Lord Byron)

When the moon is on the wave,
And the glow-worm in the grass,
And the meteor on the grave,
And the wisp on the morass;
When the falling stars are shooting,
And the answered owls are hooting,
And the silent leaves are still,
In the shadow of the hill,
Shall my soul be upon thine,
With a power and with a sign.

Serenity (John Greenleaf Whittier)

O, Sabbath rest of Galilee!
O, calm of hills above,
Where Jesus knelt to share with Thee,
the silence of eternity
Interpreted by love.
Drop Thy still dews of quietness,
till all our strivings cease:
Take from our souls the strain and stress,
and let our ordered lives confess,
the beauty of thy peace.

The cage (Charles Edward Ives)

A leopard went around his cage
from one side back to the other side;
he stopped only when the keeper came around with meat;
A boy who had been there three hours
began to wonder, "Is life anything like that?"

Cradle song (A. L. Ives)

Hush thee, dear child to slumbers;
We will sing softest numbers;
Naught thy sleeping encumbers.

Summer is slowly dying;
Autumnal winds are sighing;
Faded leaflets are flying.

Brightly the willows quiver;
Peacefully flows the river;
So shall love flow forever.

Two little flowers (Charles Edward Ives)

On sunny days in our backyard,
two little flowers are seen,
One dressed, at times, in brightest pink
and one in green.
The marigold is radiant,
the rose passing fair;
The violet is ever dear,
the orchid, ever rare;
There's loveliness in wild flowers
of field or wide savannah,
But fairest, rarest of them all
are Edith and Susanna.

The Housatonic at Stockbridge

(Robert Underwood Johnson)

Contented river! In thy dreamy realm
The cloudy willow and the plummy elm:
Thou beautiful!
From every dreamy hill
what eye but wanders with thee at thy will,
Contented river!
And yet over-shy
To mask thy beauty from the eager eye;
Hast thou a thought to hide from field and
town?
In some deep current of the sunlit brown
Ah! there's a restive ripple,
And the swift red leaves
September's firstlings faster drift;
Wouldst thou away, dear stream?
Come, whisper near!
I also of much resting have a fear:
Let me tomorrow thy companion be,
By fall and shallow to the adventurous sea!